HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a noua)

4 iunie 2015*

„Acces la documente — Decizia 2004/258/CE — Acordul de schimb din 15 februarie 2012 încheiat între Grecia și BCE și băncile centrale naționale din Eurosistem — Anexele A și B — Refuz parțial al accesului — Interes public — Politica monetară a Uniunii și a unui stat membru — Situația financiară a BCE și a băncilor centrale naționale din Eurosistem — Stabilitatea sistemului financiar în cadrul Uniunii”

În cauza T-376/13,

Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, cu sediul în Kiel (Germania), reprezentat de O. Hoepner și de D. Unrau, avocați,

reclamant,

împotriva

Băncii Centrale Europene (BCE), reprezentată de A. Sáinz de Vicuña Barroso, de S. Lambrinoc și de K. Laurinavičius, în calitate de agenți, asistați de H.-G. Kamann și de P. Gey, avocați,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei BCE din 22 mai 2013, comunicată reclamantului prin scrisoarea președintelui acesteia, de respingere în parte a unei cereri de acces la anexele A și B la „Exchange agreement dated 15 February 2012 among the Hellenic Republic and the European Central Bank and the Euroystem NCBs listed herein” (Acordul de schimb din 15 februarie 2012 încheiat între Republica Elenă și Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale din Eurosistem pe care le enumeră),

TRIBUNALUL (Camera a noua),

compus din domnii G. Berardis, președinte, O. Czúcz (raportor) și A. Popescu, judecători,

grefier: doamna J. Weychert, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 10 decembrie 2014,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

Istoricul litigiului și decizia atacată

1 În urma unor tensiuni pe anumite segmente ale piețelor financiare, în special pe anumite piețe de obligațiuni de stat din zona euro, la 10 mai 2010, Banca Centrală Europeană (BCE) a decis și a anunțat public că s-a convenit instituirea unui program temporar privind piețele titlurilor de valoare, prin care se urmărea restabilirea funcționării adecvate a mecanismului de transmisie a politicii monetare, și anume procesul prin care deciziile de politică monetară au un efect asupra economiei în general și asupra nivelului prețurilor în special.

2 La 14 mai 2010, BCE a adoptat Decizia 2010/281/UE din 14 mai 2010 de instituire a unui program privind piețele titlurilor de valoare (BCE/2010/5) (JO L 124, p. 8). Programul privind piețele titlurilor de valoare (Securities Markets Programme, denumit în continuare „SMP”) permitea BCE și băncilor centrale naționale (denumite în continuare „BCN”) din Eurosistem să intervină în mod direct pe piețele titlurilor de creanță publice și private din zona euro.

3 SMP era pus în aplicare de gestionarii de portofolii din Eurosistem prin intervenții sub formă de achiziții de obligațiuni de stat denominate în euro pe piețele secundare. În cadrul respectivului SMP, BCE a achiziționat obligațiuni de stat, în special grecești, între mai 2010 și martie 2011, precum și între august 2011 și februarie 2012.

4 Prin Acordul de schimb din 15 februarie 2012 încheiat între Republica Elenă și BCE și BCN din Eurosistem pe care le enumeră (denumit în continuare „acordul de schimb”), BCE și BCN din Eurosistem au schimbat obligațiuni de stat grecești ale căror titulare erau pe noi obligațiuni de stat grecești. Acestea din urmă au aceleași caracteristici în ceea ce privește valoarea nominală, rata dobânzii nominale, datele de plată a dobânzilor și datele de răscumpărare ca obligațiunile de stat grecești inițiale.

5 În martie 2012, în cadrul inițiativei de implicare a sectorului privat referitoare la restructurarea datoriei naționale grecești, obligațiunile de stat grecești au fost restructurate. Această restructurare nu afecta noile obligațiuni de stat grecești deținute de BCE și de BCN menționate la punctul 4 de mai sus. Reclamantul, Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein, instituție de securitate socială a ordinului dentiștilor din Schleswig-Holstein, care este titulară de obligațiuni de stat grecești, nu a fost de acord cu inițiativa de implicare a sectorului privat, exercitându-și drepturile împotriva Republicii Elene în cadrul unei acțiuni. Acesta consideră că aspectul de a ști proporția în care BCE și BCN din Eurosistem dețineau obligațiuni de stat grecești la momentul restructurării datoriei naționale grecești în cadrul inițiativei de implicare a sectorului privat avea o importanță deosebită pentru acțiunea sa.

6 La 6 septembrie 2012, BCE a decis să înceteze SMP. Aceasta a anunțat că lichiditatea injectată prin intermediul SMP va continua să fie absorbită la fel ca în trecut și că titlurile aflate încă în portofoliul legat de SMP vor fi deținute până la scadență. BCE a anunțat și caracteristicile tehnice referitoare la operațiunile monetare cu titluri pe piețele secundare de obligațiuni de stat (denumite în continuare „OMT”), care constituiau eventuale măsuri viitoare de politică monetară.

7 Prin scrisoarea din 15 martie 2013, reclamantul a solicitat BCE accesul la „anexa” la acordul de schimb.

8 Prin scrisoarea din 16 aprilie 2013, BCE a răspuns la această cerere. BCE a precizat că acordul de schimb cuprindea în special anexele A și B și a descris conținutul lor. Mai întâi, în ceea ce privește anexa A, BCE a menționat că ea prezenta, sub formă de tabel, obligațiunile de stat grecești achiziționate de BCE și de BCN din Eurosistem în cadrul SMP. Acest tabel cuprindea patru coloane, care indicau descrierea titlurilor, numărul lor de identificare, volumul total al SMP și site-ul. BCE a

arătat și că valoarea globală a obligațiunilor de stat grecești enumerate în anexa A se ridica la 42 732 860 000,00 euro. În continuare, aceasta a arătat că anexa B cuprindea două părți. Partea I stabilea condițiile financiare ale noilor obligațiuni de stat grecești și cuprindea cinci coloane, dintre care patru menționau elementele care se aflau în anexa A și a cincea menționa valoarea nominală în euro. Valoarea nominală a noilor obligațiuni de stat grecești enumerate în anexa B se ridica de asemenea la 42 732 860 000,00 euro. Partea II stabilea celelalte condiții ale noilor obligațiuni de stat grecești, precum baza de calcul al dobânzilor, datele de plată a dobânzilor, agentul plătitor, cota, negocierea etc. Pe de altă parte, BCE a explicat că noile obligațiuni de stat grecești aveau aceleași caracteristici ca obligațiunile de stat grecești originale în ceea ce privește valoarea nominală, rata dobânzii, datele de plată a dobânzilor și datele de rambursare și nu figurau pe lista titlurilor eligibile care au făcut obiectul unei restructurări în cadrul inițiativei de implicare a sectorului privat. În rest, BCE a respins cererea reclamantului în măsura în care acesta solicita accesul la informațiile detaliate și defalcate cuprinse în anexele A și B.

9 La 19 aprilie 2013, reclamantul a adresat o cerere confirmativă către BCE, în care se limita să solicite accesul la anexele A și B la acordul de schimb.

10 Prin scrisoarea din 22 mai 2013, BCE a comunicat extrasele anexelor A și B la acordul de schimb confirmând descrierea anexelor respective efectuată în scrisoarea din 16 aprilie 2013. În rest, BCE a respins cererea confirmativă. În acest context, BCE a arătat că refuzul de a divulga informații detaliate și defalcate privind obligațiunile de stat grecești ale căror titulare erau aceasta și BCN din Eurosistem se întemeia pe articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua, a treia și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258/CE din 4 martie 2004 privind accesul public la documentele BCE (BCE/2004/3) (JO L 80, p. 42, Ediție specială, 10/vol. 5, p. 229), astfel cum a fost modificată prin Decizia 2011/342/UE din 9 mai 2011 de modificare a Deciziei BCE/2004/3 (BCE/2011/6) (JO L 158, p. 37) (denumită în continuare „Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare”). Acest refuz ar fi justificat prin motivul protecției interesului public în ceea ce privește politica monetară a Uniunii Europene și a unui stat membru, în speță Republica Elenă, situația financiară a BCE sau a BCN din Eurosistem și stabilitatea sistemului financiar în cadrul Uniunii.

Procedura în fața Tribunalului și concluziile părților

11 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 18 iulie 2013, reclamantul a introdus prezenta acțiune.

12 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a noua) a decis deschiderea procedurii orale.

13 În cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură, la 28 octombrie 2014, Tribunalul a adresat întrebări scrise reclamantului și BCE. Reclamantul și BCE au răspuns la aceste întrebări în termenul acordat.

14 În cadrul activităților de cercetare judecătorească prevăzute la articolul 65 din Regulamentul de procedură, Tribunalul a ordonat BCE, prin Ordonanța din 3 noiembrie 2014, să depună anexele A și B la acordul de schimb. BCE a dat curs acestei activități de cercetare judecătorească în termenul stabilit. Conform articolului 67 alineatul (3) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, anexele în cauză nu au fost comunicate reclamantului.

15 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 10 decembrie 2014.

16 Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea „Avizului [BCE] din 16 aprilie 2013, în versiunea Avizului din 22 mai 2013 […], în măsura în care nu s-a dat deja curs cererii de acces la anexele A și B la [acordul de schimb]”;

— obligarea BCE la plata cheltuielilor de judecată.

17 BCE solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

1. *Cu privire la admisibilitatea acțiunii în ansamblu*

18 Fără a invoca în mod formal o excepție de inadmisibilitate, BCE contestă admisibilitatea acțiunii. BCE susține că, înainte de a formula cererile de acces la anexele la acordul de schimb în numele reclamantului, avocatul acestuia formulase deja astfel de cereri în nume propriu. Aceste cereri, care ar fi fost practic identice cu cele formulate de reclamant, au fost respinse. Întrucât avocatul reclamantului s-a desistat de acțiunea formulată împotriva acestei respingeri (cauza T-70/13) la 15 martie 2013, așadar la aceeași dată cu cea a depunerii cererii de acces în numele reclamantului, acțiunea în anulare trebuia să fie respinsă ca inadmisibilă.

19 În această privință, este suficient să se constate că, odată ce a primit cererile pe care avocatul reclamantului le-a formulat în numele reclamantului, BCE nu a invocat caracterul excesiv sau abuziv al acestora sau autoritatea de lucru judecat. Dimpotrivă, prin Deciziile din 16 aprilie și din 22 mai 2013, BCE a respins pe fond cererile reclamantului.

20 În calitate de destinatar al deciziilor amintite, reclamantul are, așadar, dreptul de a formula o cale de atac împotriva acestora. Astfel, contrar a ceea ce susține BCE, dreptul reclamantului la o cale de atac împotriva deciziilor respective nu poate fi afectat de o eventuală inadmisibilitate a cererii sale în fața BCE sau de desistarea celeilalte părți într-o altă cauză cu care Tribunalul era sesizat.

21 Prin urmare, această obiecție privind inadmisibilitatea trebuie respinsă.

2. *Cu privire la cererea de anulare a scrisorii BCE din 22 mai 2013*

Cu privire la admisibilitate

22 BCE arată că primul capăt de cerere prin care se solicită anularea Deciziei BCE din 16 aprilie 2013 astfel cum a fost modificată prin Decizia BCE din 22 mai 2013 este inadmisibil. Reclamantul nu ar fi indicat suficient de clar decizia BCE a cărei anulare era solicitată. Argumentele invocate în susținerea acestei cereri se refereau atât la răspunsul din 16 aprilie 2013, cât și la cel din 22 mai 2013.

23 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 21 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, aplicabil procedurii desfășurate în fața Tribunalului în temeiul articolului 53 primul paragraf din acest statut și al articolului 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, orice cerere introductivă trebuie să indice obiectul litigiului. Această mențiune trebuie să

fie suficient de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional (Hotărârea din 20 martie 2013, Nexans Franța/Întreprinderea comună Fusion for Energy, T-415/10, Rep., EU:T:2013:141, punctul 49).

24 În speță, trebuie să se țină cont de contextul juridic în care se înscrie cererea de anulare. Astfel, potrivit procedurii prevăzute la articolele 6 și 7 din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare, după respingerea unei cereri inițiale de acces la documente, solicitantul poate depune o cerere de confirmare prin care solicită Comitetului executiv al BCE să revizuiască poziția acesteia. Având în vedere dispozițiile amintite, trebuie să se constate că rezultă suficient de clar din cererea de anulare a „răspunsului BCE din 16 aprilie 2013 astfel cum a fost modificat prin răspunsul BCE din 22 mai 2013" că reclamantul solicită anularea revizuirii deciziei inițiale și, așadar, a scrisorii Comitetului executiv al BCE din 22 mai 2013. În cursul ședinței, reclamantul a confirmat această interpretare a cererii de anulare.

25 Contrar a ceea ce susține BCE, respectiva confirmare a reclamantului nu poate fi considerată o adaptare a concluziilor. Astfel, din cererea introductivă rezulta suficient de clar că cererea de anulare viza Decizia BCE din 22 mai 2013.

26 În consecință, obiecția privind inadmisibilitatea cererii de anulare a Deciziei BCE din 22 mai 2013 trebuie respinsă.

Cu privire la temeinicie

27 În susținerea cererii de anulare, reclamantul invocă trei motive. Primul motiv este întemeiat pe o excepție de nelegalitate cu privire la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a șaptea liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare. Al doilea motiv privește încălcarea obligației de motivare prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Al treilea motiv privește temeinicia considerațiilor BCE.

28 Tribunalul consideră oportună examinarea celui de al doilea și a celui de al treilea motiv înainte de examinarea primului motiv.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

29 Reclamantul susține că BCE a încălcat obligația de motivare consacrată la articolul 296 al doilea paragraf TFUE și la articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale. În susținerea acestui motiv, reclamantul susține că excepțiile de la dreptul de acces public la documente trebuie să fie interpretate și aplicate în mod strict. Instituția care refuză accesul la un document ar trebui să explice în ce măsură accesul la acest document ar putea aduce atingere în mod concret și efectiv interesului protejat de o excepție pe care o invocă. În speță, cerințele care rezultă din obligația de motivare ar fi deosebit de exigente din cauza puterii discreționare a BCE și a controlului jurisdicțional limitat al deciziilor sale. Potrivit reclamantului, scrisoarea BCE din 22 mai 2013 nu îndeplinea cerințele amintite.

30 BCE contestă aceste argumente.

31 În acest context, trebuie amintit că, în temeiul articolului 296 al doilea paragraf TFUE, actele juridice se motivează.

32 Obligația de motivare constituie o normă fundamentală de procedură care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării, aceasta din urmă ținând de legalitatea pe fond a actului litigios. Motivarea unei decizii trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și să reflecte în mod clar și

neechivoc considerațiile instituției Uniunii care a adoptat actul juridic, astfel încât persoanele interesate să poată înțelege motivele măsurii adoptate, iar instanțele Uniunii să își poată exercita controlul (Hotărârea din 22 martie 2001, Franța/Comisia, C-17/99, Rep., EU:C:2001:178, punctul 35).

33 Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acest act. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, având în vedere că problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (Hotărârea din 11 septembrie 2003, Austria/Consiliul, C-445/00, Rep., EU:C:2003:445, punctul 49).

34 În lumina acestei jurisprudențe trebuie analizată motivarea scrisorii BCE din 22 mai 2013.

35 În scrisoarea menționată, mai întâi, BCE a susținut că divulgarea datelor cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb ar aduce atingere, în primul rând, protecției interesului public în ceea ce privește politicile financiară, monetară și economică ale Uniunii și ale unui stat membru, în al doilea rând, situația financiară a BCE sau a BCN din Eurosistem și, în al treilea rând, stabilitatea sistemului financiar în cadrul Uniunii sau într-un stat membru și că refuzul parțial al accesului la documentele respective era, așadar, justificat în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua, a treia și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare.

36 În continuare, BCE a expus mai detaliat motivele pentru care considera că divulgarea acestor documente ar putea aduce atingere interesului public.

37 În primul rând, BCE a precizat că nu divulga informații detaliate și defalcate cu privire la intervențiile sale pe piețe, întrucât aceasta ar putea aduce atingere politicii monetare a Uniunii. Considerația amintită ar fi valabilă în special pentru achizițiile de titluri în cadrul SMP, care ar constitui operațiuni de intervenție. Divulgarea compoziției exacte a portofoliului referitor la SMP în ceea ce privește obligațiunile de stat grecești ar dezvălui informații asupra strategiei și tacticii urmărite de operațiunile de intervenție, ceea ce ar putea aduce atingere eficacității eventualelor operațiuni viitoare de intervenție ale BCE și, în definitiv, eficacității politicii monetare. În acest context, BCE a precizat că achiziționarea obligațiunilor de stat grecești de către ea și de către BCN din Eurosistem în cadrul SMP nu a urmărit un obiectiv de investiție, ci un obiectiv public, și anume acela de a remedia disfuncționalitatea segmentelor relevante ale piețelor de titluri pentru a restabili un mecanism corespunzător de transmitere a politicii monetare, întrucât ar fi vorba despre o componentă esențială a stabilității financiare și despre o condiție prealabilă fundamentală a eficacității politicii monetare. Fără transmiterea efectivă a politicii monetare, în ansamblul zonei euro, stabilitatea financiară ar fi periclitată, la fel ca și menținerea spațiului monetar unic ca atare.

38 În al doilea rând, BCE a atras atenția reclamantului asupra faptului că nu este uzual ca participanții pe piața financiară să divulge compoziția exactă a portofoliului lor financiar, întrucât aceasta ar fi dezavantajos pentru interesele lor financiare. Potrivit unui principiu general recunoscut, transparența totală în privința anumitor cerințe ar slăbi poziția pe piață a titularului pentru tranzacțiile viitoare, întrucât ea ar permite terților să prevadă, pe baza strategiei de portofoliu pe care acesta a urmat-o în trecut, necesitățile și preferințele viitoare în materie de investiții. Întrucât BCN din Eurosistem sunt investitori publici, interesul public privind situația financiară a BCE și a BCN din Eurosistem ar trebui să fie protejat, iar divulgarea unor informații detaliate cu privire la operațiuni și sumele care figurează în bilanțul lor ar trebui să fie limitată.

39 Această motivare îndeplinește cerințele obligației de motivare.

40 Astfel, considerațiile BCE prezentate la punctele 35-38 de mai sus au permis reclamantului să cunoască temeiul legal pe care BCE și-a justificat respingerea cererii de acces la anexele A și B la acordul de schimb, și anume articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua, a treia și a șaptea liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare, și motivele pentru care a considerat că o divulgare a conținutului anexelor respective ar fi adus atingere politicii monetare a Uniunii și a statelor membre, situației sale financiare și celei a BCN din Eurosistem și stabilității sistemului financiar. De asemenea, acestea permit Tribunalului să controleze temeinicia considerațiilor BCE.

41 Niciunul dintre argumentele invocate de reclamant nu poate să repună în discuție această concluzie.

42 În primul rând, reclamantul susține că, întrucât întreaga activitate a BCE servește unui obiectiv public, aceasta nu putea să se limiteze să invoce disfuncționalitatea segmentelor relevante ale pieței și obiectivul public al intervențiilor sale pentru a justifica refuzul accesului la anexele A și B la acordul de schimb.

43 Această obiecție trebuie să fie respinsă.

44 Astfel, cum reiese din cuprinsul punctelor 35-38 de mai sus, în scrisoarea din 22 mai 2013 BCE nu s-a limitat să invoce obiectivele publice urmărite cu intervențiile sale, ci a menționat și motivele concrete pentru care divulgarea informațiilor cuprinse în anexele A și B ar risca să afecteze eficacitatea eventualelor măsuri viitoare de intervenție, precum și situația sa financiară și cea a BCN din Eurosistem.

45 În al doilea rând, reclamantul susține că BCE nu a prezentat suficient motivele pentru care informațiile cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb ar putea repune în discuție eficacitatea viitoarelor măsuri de intervenție, dat fiind că, pe de o parte, SMP expirase deja și că, pe de altă parte, nu solicita informații care privesc direct SMP, ci numai informații cuprinse în acordul de schimb.

46 Această obiecție trebuie respinsă.

47 Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctelor 35-38 de mai sus, în Decizia din 22 mai 2013, BCE a menționat că informațiile cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb ar încuraja participanții la piață nu numai să analizeze tactica și strategia care stau la baza intervențiilor efectuate în cadrul SMP, ci și să prevadă tactica și strategia urmate în eventualele intervenții viitoare, ceea ce ar putea afecta eficacitatea acestora din urmă.

48 În al treilea rând, reclamantul arată că mențiunile „disfuncționalitatea segmentelor relevante ale pieței” și „mecanismul de transmitere” în materie de politică monetară, pe care BCE le-a utilizat în cadrul motivării, nu erau suficient de clare.

49 Această obiecție trebuie respinsă.

50 Astfel, contrar a ceea ce susține reclamantul, BCE nu era obligată să explice mai mult expresiile „disfuncționalitate a segmentelor relevante ale pieței” și „mecanism de transmitere”, utilizate în scrisoarea din 22 mai 2013. Mai întâi, în ceea ce privește expresia „disfuncționalitate a segmentelor relevante ale pieței”, trebuie amintit că se cunoștea public că, de la începutul anului 2010, Uniunea s-a confruntat cu criza datoriei suverane și că au apărut tensiuni pe anumite piețe ale datoriei suverane a zonei euro, în special ca urmare a preocupărilor crescânde ale pieței în ceea ce privește viabilitatea finanțelor publice în raport cu deficitele bugetare foarte mari, în special în Grecia. De asemenea, se cunoștea că aceste tensiuni s-au propagat pe alte segmente ale piețelor financiare și că BCE anunțase SMP în scopul ameliorării eficacității mecanismului de transmitere a politicii monetare. În continuare, în ceea ce privește utilizarea de către BCE a expresiei „mecanism de transmitere”, este suficient să se

constate că trebuie să se considere că reclamantul, care a achiziționat obligațiuni de stat grecești în calitatea sa de investitor instituțional, cunoștea această expresie sau putea să o găsească ușor, de exemplu prin consultarea site-ului internet al BCE.

51 În al patrulea rând, reclamantul susține că Decizia din 22 mai 2013 nu cuprinde absolut niciun fapt și că BCE s-a întemeiat pe o simplă speculație în ceea ce privește atingerea adusă eficacității eventualelor operațiuni viitoare de intervenție. Or, în speță, cerințele care rezultă din obligația de motivare ar fi mari, BCE dispunând de o largă marjă de apreciere pentru a stabili dacă divulgarea documentelor în cauză putea aduce atingere interesului public.

52 În măsura în care această obiecție vizează încălcarea obligației de motivare ca normă fundamentală de procedură, aceasta trebuie respinsă.

53 Desigur, este adevărat că BCE dispune de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește aspectul dacă interesul public privind politica financiară, monetară sau economică a Uniunii sau a unui stat membru, situația financiară a BCE sau a BCN din Eurosistem și stabilitatea sistemului financiar în cadrul Uniunii sau într-un stat membru putea să fie afectat prin divulgarea informațiilor cuprinse în anexele A și B și, prin urmare, controlul legalității exercitat de instanța Uniunii în această privință trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură și de motivare, a exactității materiale a situației de fapt, precum și a absenței unei erori vădite de apreciere și a unui abuz de putere (Hotărârea din 29 noiembrie 2012, Thesing și Bloomberg Finance/BCE, T-590/10, EU:T:2012:635, punctul 43).

54 Trebuie amintit și că, ținând seama de controlul limitat al instanței Uniunii, respectarea obligației BCE de a motiva suficient deciziile sale are o importanță cu atât mai mare. Astfel, numai așa instanța Uniunii poate să verifice dacă au fost întrunite elementele de fapt și de drept de care depinde exercitarea puterii de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 noiembrie 1991, Technische Universität München, C-269/90, Rep. , EU:C:1991:438, punctul 14).

55 Cu toate acestea, contrar a ceea ce susține reclamantul, în speță, obligația de motivare nu se opune deloc ca BCE să se întemeieze pe motive care iau în considerare comportamentul ipotetic pe care participanții la piață l-ar putea adopta ca urmare a divulgării informațiilor cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb și pe efectele pe care un astfel de comportament le-ar putea avea pentru intervențiile viitoare. Astfel, pe de o parte, acest raționament este suficient de concret pentru a permite reclamantului să conteste temeinicia sa și Tribunalului să își exercite controlul. Pe de altă parte, în speță, caracterul general al motivării BCE este justificat de preocuparea de a nu dezvălui informații a căror protecție este avută în vedere de excepția invocată.

56 În al cincilea rând, reclamantul susține că motivul pentru care exista un risc ca strategia și tactica urmărită de operațiunile de investiții să fie dezvăluite nu este relevant și că BCE a afirmat în mod eronat că are necesități și preferințe în materie de investiții.

57 Prin urmare, aceste obiecții trebuie de asemenea respinse.

58 Astfel, ele au în vedere temeinicia motivării și nu sunt, așadar, de natură să demonstreze încălcarea obligației de motivare ca normă fundamentală de procedură.

59 Prin urmare, trebuie să se respingă prezentul motiv în măsura în care acesta este întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE.

60 Pe de altă parte, în măsura în care prezentul motiv este întemeiat și pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale, potrivit căruia dreptul la bună administrare include în principal obligația administrației de a-și motiva deciziile, este suficient să se constate că, ținând seama de considerațiile precedente, nici acesta nu poate fi admis, fără să fie necesar să se statueze asupra aspectului dacă, în împrejurările speței, dispoziția menționată se aplică BCE.

61 În consecință, al doilea motiv trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al treilea motiv, care vizează temeinicia considerațiilor BCE

62 Reclamantul susține că considerațiile pe care BCE și-a întemeiat respingerea cererii de acces la anexele A și B la acordul de schimb sunt afectate de erori. În cazul în care argumentele invocate de BCE ar trebui considerate suficiente pentru a refuza accesul la anexele respective, aceasta ar constitui un obstacol în privința dreptului la informare consacrat la articolul 15 alineatul (3) TFUE și la articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale, ceea ce ar fi disproporționat și ar goli de conținut acest drept.

63 BCE contestă argumentele amintite.

64 În această privință, cu titlu introductiv, trebuie arătat că unele dintre argumentele pe care reclamantul le invocă în cadrul prezentului motiv ar putea lăsa să se înțeleagă că invocă o excepție de nelegalitate prin care urmărește să repună în discuție conformitatea articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a treia liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare cu articolul 15 alineatul (3) TFUE și cu articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale.

65 Or, în răspunsul din 10 noiembrie 2014 la întrebările adresate de Tribunal (a se vedea punctul 13 de mai sus), reclamantul a precizat că, în ipoteza în care Tribunalul ar considera că, în speță, sunt reunite condițiile pentru excepțiile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a treia liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare, acesta nu ar menține excepția de nelegalitate cu privire la articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a treia liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare.

66 Trebuie, în consecință, să se examineze dacă argumentele invocate de reclamant pun în evidență o eroare care afectează temeinicia concluziei BCE, potrivit căreia respingerea în parte a cererii de acces la anexele A și B la acordul de schimb este justificată în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a treia liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare.

67 După cum reiese din cuprinsul punctelor 35-38 de mai sus, în susținerea acestei concluzii, BCE a menționat, în esență, că divulgarea unor date detaliate și defalcate cu privire la obligațiunile de stat pe care BCE și BCN din Eurosistem le-au achiziționat în cadrul SMP ar putea să încurajeze participanții la piață să tragă concluzii asupra strategiei, tacticii și metodei urmărite în cadrul acestuia și să prevadă strategia, tactica sau metoda care ar putea fi urmărite în cadrul intervențiilor viitoare. Aceasta ar putea aduce atingere eficacității intervențiilor respective și, în final, politicii monetare a Uniunii, precum și situației financiare a BCE și a BCN din Eurosistem.

68 Reclamantul consideră că aceste considerații sunt eronate. În susținerea prezentului motiv, reclamantul nu dezvoltă argumente autonome, ci se limitează să se refere la argumentele pe care le-a dezvoltat în cadrul celui de al doilea motiv, care vizează încălcarea obligației de motivare. Prin urmare, trebuie, așadar, să se examineze argumentele pe care reclamantul le-a invocat în cadrul celui de al doilea motiv, în măsura în care acestea nu vizează sau cel puțin nu vizează exclusiv încălcarea obligației de motivare ca normă fundamentală de procedură, ci și temeinicia considerațiilor BCE.

– Cu privire la obiecțiile întemeiate în special pe caracterul ipotetic al considerațiilor BCE

69 Reclamantul susține că respectivele considerații ale BCE sunt întemeiate pe simple speculații, dar nu se întemeiază pe niciun fapt. Astfel de considerații nu ar putea justifica un refuz al accesului la documente în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a treia liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare. În acest context, de asemenea, reclamantul susține că cererea sa nu a avut în vedere măsuri de intervenție, ci numai acordul de schimb, și că, în orice caz, la momentul la care a depus cererea, SMP expirase deja.

70 În această privință, cu titlu introductiv, trebuie amintit că Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare avea drept obiectiv, după cum se menționează în considerentele (2) și (3) ale acesteia, să permită un acces la documentele BCE mai larg decât cel care exista sub regimul stabilit prin Decizia 1999/284/CE din 3 noiembrie 1998 privind accesul public la documentele și la arhivele Băncii Centrale Europene (BCE/1998/12) (JO L 110, p. 30), asigurându-se totodată protecția independenței BCE și a BCN din Eurosistem, precum și confidențialitatea anumitor aspecte care țin de îndeplinirea misiunilor BCE.

71 Articolul 2 alineatul (1) din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare conferă astfel oricărui cetățean al Uniunii și oricărei persoane fizice sau juridice rezidente sau având sediul social într-un stat membru un drept de acces la documentele BCE, sub rezerva condițiilor și limitelor definite de decizia amintită.

72 Acest drept este supus anumitor limite întemeiate pe motive de interes public sau privat. Mai precis, articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a treia liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare prevede excepții de la accesul la un document în cazul în care divulgarea sa ar aduce atingere protecției interesului public, în ceea ce privește politica financiară, monetară sau economică a Uniunii sau a unui stat membru sau situația financiară a BCE sau a BCN din Eurosistem.

73 Având în vedere faptul că excepțiile de la dreptul de acces prevăzute la articolul 4 din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare derogă de la dreptul de acces la documente prevăzut la articolul 2 alineatul (1), acestea trebuie interpretate și aplicate strict. Prin urmare, în cazul în care BCE decide să refuze accesul la un document a cărui comunicare i-a fost solicitată, în temeiul articolului 4 alineatul (1) din decizia menționată, BCE are, în principiu, obligația de a justifica motivul pentru care accesul la acest document ar putea să aducă atingere în mod concret și efectiv interesului protejat de o excepție prevăzută de această dispoziție pe care o invocă (Hotărârea Thesing și Bloomberg Finance/BCE, punctul 53 de mai sus, EU:T:2012:635, punctele 41 și 42).

74 În lumina acestor principii trebuie să se aprecieze dacă considerațiile BCE erau suficiente pentru a justifica respingerea în parte a cererii de acces la anexele A și B la acordul de schimb.

75 În primul rând, în măsura în care reclamantul reproșează BCE că s-a întemeiat pe ipoteze, trebuie amintit că, în temeiul normelor prevăzute la articolul 4 din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare, BCE este obligată să compare, pe de o parte, situația existentă, în care accesul la documente nu este (încă) acordat, și, pe de altă parte, o situație ipotetică, în care accesul la documente ar fi acordat. Prin urmare, simpla împrejurare că, în decizia sa de refuz parțial al accesului, BCE a luat în considerare situația ipotetică în care ar da accesul la anexele A și B nu este, prin ea însăși, susceptibilă să repună în discuție temeinicia raționamentului acesteia.

76 În al doilea rând, trebuie analizat dacă argumentele invocate de reclamant sunt de natură să demonstreze că, în Decizia din 22 mai 2013, BCE nu a prezentat suficient de concret riscul unei atingeri aduse interesului protejat sau că respectivele considerații ale BCE în această privință sunt afectate de o eroare vădită de apreciere.

77 În acest context, mai întâi, trebuie arătat că reclamantul nu a invocat niciun argument care să poată repune în discuție temeinicia considerației BCE potrivit căreia divulgarea datelor cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb ar fi dezvăluit compoziția exactă a portofoliului SMP și, așadar, ar fi

permis participanților la piață să cunoască în special valorile nominale, ratele dobânzii, datele de plată a dobânzilor și datele de rambursare a obligațiunilor de stat achiziționate în cadrul SMP. Astfel, în această privință, reclamantul se limitează să susțină că nu solicită accesul la documente care țin direct de intervenția BCE. Or, după cum susține BCE, este posibil, în temeiul informațiilor cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb, să se identifice obligațiunile de stat grecești pe care BCE și BCN din Eurosistem le-au achiziționat în cadrul SMP.

78 În continuare, contrar a ceea ce susține reclamantul, faptul că SMP expirase deja nu rezultă că aceste considerații sunt vădit eronate sau lipsite de pertinență. Astfel, potrivit raționamentului BCE, divulgarea datelor cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb ar fi putut să încurajeze participanții la piață să prevadă strategia, tactica și metoda care pot fi adoptate de BCE și de BCN din Eurosistem în cadrul intervențiilor viitoare. Or, după cum Tribunalul a statuat deja, este uzual ca participanții la piață să utilizeze informațiile divulgate de băncile centrale, analizele și deciziile acestora din urmă fiind considerate o sursă deosebit de importantă și de fiabilă pentru a efectua o evaluare a evoluțiilor curente și viitoare ale pieței financiare (Hotărârea Thesing și Bloomberg Finance/BCE, punctul 53 de mai sus, EU:T:2012:635, punctele 52, 57 și 63).

79 Pe de altă parte, reclamantul repune în discuție considerația BCE potrivit căreia eficacitatea intervențiilor viitoare și situația sa financiară, precum și cea a BCN din Eurosistem ar putea fi afectate în ipoteza în care anumiți participanți la piață ar acționa în funcție de previziunile realizate pe baza datelor cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb.

80 În ceea ce privește acest element al motivării scrisorii din 22 mai 2013, BCE a precizat că divulgarea informațiilor privind metoda urmată în cadrul SMP ar putea aduce atingere măsurilor de intervenție care au un obiectiv identic sau asemănător cu cel care a fost urmărit de SMP. Astfel de programe ar urmări să încurajeze participanții la piață să investească într-o categorie de obligațiuni de stat, după caz chiar înainte ca BCE și BCN din Eurosistem să achiziționeze asemenea obligațiuni, pentru a profita de evoluția prețurilor declanșată de aceste achiziții. Ele ar putea să aibă un efect pozitiv asupra tuturor obligațiunilor cuprinse în categoria avută în vedere. Întrucât participanții la piață nu cunosc obligațiunile preferate de BCE și de BCN din Eurosistem, aceștia ar fi încurajați să investească diversificat în toată categoria avută în vedere. În schimb, în ipoteza în care participanții la piață ar fi avut acces la datele detaliate și defalcate cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb, efectivitatea măsurilor de intervenție și, în definitiv, cea a politicii monetare ar risca să fie afectată, la fel ca situația financiară a BCE și a BCN din Eurosistem. În această ipoteză, s-ar putea ca participanții la piață să fie încurajați să facă previziuni pentru a stabili mai precis tipurile de obligațiuni de stat în categoria avută în vedere care ar putea fi achiziționate de BCE și de BCN din Eurosistem și să își concentreze achizițiile pe respectivele tipuri de obligațiuni. Pe de o parte, aceasta ar putea avea drept consecință o creștere a prețului pentru tipurile de obligațiuni identificate de participanții la piață ca fiind susceptibile să fie achiziționate de BCE și de BCN din Eurosistem. În măsura în care aceste obligațiuni ar corespunde efectiv preferințelor BCE și ale BCN din Eurosistem, acestea din urmă ar putea fi puse în situația fie să achiziționeze respectivele tipuri de obligațiuni la prețuri mai mari, fie să achiziționeze obligațiuni diferite care corespund mai puțin preferințelor acestora. Pe de altă parte, BCE și BCN din Eurosistem ar putea fi puse în situația să achiziționeze obligațiuni de diferite tipuri în categoria avută în vedere, pentru a încuraja participanții la piață să investească în categoria respectivă, în loc să se concentreze pe anumite tipuri de obligațiuni.

81 În această privință, în primul rând, reclamantul arată că aceste considerații ale BCE sunt întemeiate pe o ipoteză improbabilă. Desigur, în comunicatul de presă din 6 septembrie 2012, BCE ar fi anunțat caracteristicile tehnice privind achiziționarea de obligațiuni de stat în cadrul programului referitor la OMT (denumit în continuare „programul OMT”) (a se vedea punctul 6 de mai sus). Cu toate acestea, ar fi fost previzibil că BCE și BCN din Eurosistem nu ar fi achiziționat obligațiuni de stat în cadrul programului menționat.

82 În acest context, *primo*, reclamantul susține că dintr-o decizie a miniștrilor zonei euro de la sfârșitul anului 2014 rezulta că măsura avută în vedere în cadrul politicii monetare privind Republica Elenă era deschiderea unei linii de credit. În consecință, achiziționarea de obligațiuni de stat grecești nu mai era avută în vedere.

83 Această obiecție trebuie respinsă.

84 În această privință, este suficient să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul unei acțiuni în anulare formulate în temeiul articolului 263 TFUE, legalitatea unui act al Uniunii trebuie apreciată în funcție de elementele de fapt și de drept existente la data adoptării actului (Hotărârea din 7 februarie 1979, Franța/Comisia, 15/76 și 16/76, EU:C:1979:29, punctul 7). Or, împrejurările la care reclamantul se referă sunt ulterioare Deciziei BCE din 22 mai 2013 și, în consecință, nu pot să repună în discuție legalitatea acesteia.

85 *Secundo*, reclamantul arată că, potrivit comunicatului de presă al BCE din 6 septembrie 2012, achiziționarea de obligațiuni de stat în cadrul programului OMT presupune ca statul cu privire la care este avută în vedere achiziționarea de obligațiuni să negocieze un program de asanare cu Mecanismul european de stabilitate (denumit în continuare „MES”). În speță, negocierea unui astfel de program ar fi putut să fie exclusă. Astfel, deciziile MES nu pot fi adoptate decât cu unanimitate și, ca urmare a îndoielilor Bundesverfassungsgericht (Curtea Constituțională germană), care ar rezulta din cererea de decizie preliminară din 14 ianuarie 2014 în cauzele 2 BvR 2728/13-2 BvR 2731/13 și 2 BvR 13/13 (cauza C-62/14, Gauweiler și alții, aflată în prezent pe rolul Curții), și a celor ale Bundesbank (Banca Centrală germană) privind legalitatea programului OMT, un membru al guvernului german ar fi anunțat că un astfel de program de asanare nu va fi aprobat.

86 Această obiecție trebuie respinsă.

87 În acest context, este necesar să se arate că reclamantul are în vedere să se limiteze la achiziționarea de obligațiuni de stat în cadrul programului OMT, astfel cum acesta este descris în comunicatul de presă al BCE din 6 septembrie 2012. Or, considerațiile BCE menționate la punctul 80 de mai sus nu se limitează la achiziționarea de obligațiuni de stat în cadrul programului OMT, ci privesc orice măsură de intervenție care are un obiectiv identic sau asemănător cu cel urmărit de SMP. În acest context, trebuie amintit că BCE dispune de o marjă de apreciere foarte largă în ceea ce privește alegerea și stabilirea măsurilor pe care le adoptă în cadrul îndeplinirii misiunilor sale. Prin urmare, atunci când BCE a examinat dacă accesul la anexele A și B putea să afecteze politica monetară a Uniunii, situația sa financiară sau cea a BCN din Eurosistem, aceasta era îndreptățită să ia în considerare toate măsurile pe care ar putea fi determinată să le adopte în viitor și nu era obligată să ia în considerare numai măsurile care menționau condiția, prevăzută în comunicatul de presă al BCE din 6 septembrie 2012 cu privire la OMT, potrivit căreia achiziționarea de obligațiuni de stat în cadrul acestui program va fi supusă condiției ca statul membru în cauză să negocieze un program de asanare cu MES.

88 În orice caz, argumentele invocate de reclamant nu sunt de natură să demonstreze că, la momentul la care BCE a adoptat Decizia din 22 mai 2013, era evident că respectivele condiții prevăzute în comunicatul de presă nu puteau fi reunite.

89 Pe de o parte, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe cererea de decizie preliminară a Bundesverfassungsgericht în cauza C-62/14, este suficient să se constate că nu rezultă că această instanță consideră că orice achiziționare de obligațiuni de stat de către BCE sau de către BCN din Eurosistem în cadrul programului OMT este contrară dreptului primar al Uniunii. Dimpotrivă, în special din cuprinsul punctelor 99 și 100 din această cerere de decizie preliminară rezultă că instanța amintită nu exclude posibilitatea de a considera că programul OMT, interpretat în mod restrictiv, este conform cu dreptul Uniunii.

90 Pe de altă parte, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe opoziția la aprobarea unui nou program de asanare anunțat de un membru al guvernului german, este suficient să se arate că din comunicatul de presă al BCE din 6 septembrie 2012 rezultă că programul OMT se aplica unor state care participau deja la un program de asanare. Chiar dacă se presupune că un program de asanare nu poate fi negociat pentru un stat membru care nu participă încă la un astfel de program, aceasta nu ar fi exclus, în consecință, achiziționarea de obligațiuni ale statelor care participă deja la un astfel de program.

91 Prin urmare, niciun argument invocat de reclamant nu este de natură să demonstreze că, la 22 mai 2013, deci la momentul la care BCE a respins în parte cererea de acces în litigiu, se putea exclude că aceasta sau BCN din Eurosistem vor achiziționa obligațiuni de stat în cadrul programului OMT.

92 În consecință, trebuie constatat că argumentele invocate de reclamant nu sunt de natură să demonstreze că considerațiile BCE menționate la punctele 37 și 38 de mai sus, potrivit cărora o divulgare a datelor cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb ar putea să aducă atingere eficacității unei intervenții viitoare care să aibă un obiectiv identic sau asemănător cu cel care a fost urmărit de SMP, sunt întemeiate pe o ipoteză care nu este suficient de probabilă sau sunt afectate de o eroare vădită de apreciere.

93 În al doilea rând, reclamantul susține că considerația BCE potrivit căreia divulgarea datelor cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb ar fi fost de natură să aducă atingere eficacității măsurilor de intervenție viitoare nu poate avea în vedere măsuri ale căror obiective sunt diferite de cele urmărite de SMP. Astfel, chiar dacă astfel de măsuri ar implica și achiziționarea de obligațiuni de stat, achiziționări comparabile cu cele efectuate în cadrul SMP nu ar putea să se reproducă atunci când măsurile de intervenție urmăresc obiective diferite.

94 Această obiecție trebuie respinsă.

95 *Primo*, obiecția este inoperantă. Astfel, considerațiile BCE care privesc măsurile de intervenție care au un obiectiv identic sau asemănător cu SMP examinate la punctele 80-92 de mai sus sunt suficiente prin ele însele pentru a justifica respingerea în parte a cererii de acces la anexele A și B la acordul de schimb.

96 *Secundo* și în orice caz, după cum susține BCE în mod întemeiat, atunci când o intervenție implică achiziționarea de obligațiuni de stat de către BCE sau de către BCN din Eurosistem, există un risc ca participanții la piață să se bazeze pe informațiile care privesc astfel de achiziționări în trecut pentru a identifica, greșit sau corect, preferințele BCE și ale BCN din Eurosistem pentru anumite tipuri de obligațiuni de stat cu privire la care consideră că se aplică independent de obiectivul urmărit de achiziționarea de obligațiuni de stat.

97 Or, într-o astfel de ipoteză, din cauza considerațiilor menționate la punctul 80 de mai sus, divulgarea informațiilor cuprinse în anexele A și B la acordul de schimb ar putea afecta eficacitatea măsurilor de intervenție ale BCE și situația financiară a acesteia sau cea a BCN din Eurosistem.

98 În consecință, trebuie să se conchidă că niciunul dintre argumentele invocate de reclamant nu poate demonstra că considerațiile BCE menționate în scrisoarea din 22 mai 2013, potrivit cărora divulgarea anexelor A și B la acordul de schimb ar putea să aducă atingere eficacității măsurilor de intervenție viitoare și, în final, politicii monetare, precum și situației financiare a acesteia și cea a BCN din Eurosistem, sunt întemeiate pe o situație pur ipotetică sau sunt afectate de erori vădite de apreciere.

– Cu privire la obiecția care vizează obiectivul public urmărit de intervenții

99 Reclamantul susține că considerațiile BCE întemeiate pe strategia sa de portofoliu și pe preferințele acesteia în materie de plasament sunt eronate. Intervențiile BCE ar urmări un obiectiv public și, așadar, BCE nu ar avea strategie de portofoliu sau preferințe în materie de plasament.

100 Această obiecție trebuie de asemenea respinsă.

101 În această privință, este suficient să se arate că, atunci când o intervenție implică obligațiuni de stat, faptul că ea urmărește un obiectiv public nu se opune ca BCE sau BCN din Eurosistem să poată avea preferințe pentru anumite obligațiuni de stat.

102 În consecință, trebuie să se concluzioneze că niciuna dintre obiecțiile invocate de reclamant nu pot să repună în discuție temeinicia considerațiilor BCE potrivit cărora refuzul accesului la anexele A și B la acordul de schimb era justificat în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a treia liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare.

103 Având în vedere clarificarea furnizată de reclamant menționată la punctul 65 de mai sus, nu trebuie să se examineze o eventuală excepție de nelegalitate care privește articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a treia liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare.

104 Prezentul motiv trebuie, așadar, respins, fără să fie necesar să se examineze obiecțiile care privesc articolul 4 alineatul (1) litera (a) a șaptea liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare, care prevede că accesul la un document sau divulgarea acestuia sunt refuzate atunci când aduc atingere protecției interesului public în ceea ce privește stabilitatea sistemului financiar în cadrul Uniunii sau într-un stat membru. Astfel, aceste obiecții trebuie respinse ca fiind inoperante. Potrivit economiei articolului 4 din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare, respingerea unei cereri de acces este justificată atunci când condițiile impuse de una dintre excepțiile prevăzute la acest articol sunt reunite. Or, în speță, respingerea se poate întemeia pe articolul 4 alineatul (1) litera (a) a doua și a treia liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare. Prin urmare, chiar presupunând că obiecțiile care privesc articolul 4 alineatul (1) litera (a) a șaptea liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare sunt întemeiate, acestea nu pot să repună în discuție justificarea respingerii cererii de acces.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe nelegalitatea temeiului legal al Deciziei din 22 mai 2013

105 În cadrul prezentului motiv, reclamantul susține că articolul 4 alineatul (1) litera (a) a șaptea liniuță din Decizia 2004/258 cu modificările ulterioare nu este conform articolului 15 alineatul (3) TFUE și nici articolului 42 din Carta drepturilor fundamentale. Pe de o parte, excepția prevăzută de această dispoziție nu ar mai fi acoperită de Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76). Pe de altă parte, considerentele Deciziei 2011/342 nu s-ar referi la această extindere a motivelor de refuz. Prin urmare, Decizia BCE din 22 mai 2013 nu s-ar putea întemeia pe această decizie.

106 BCE contestă aceste argumente.

107 Acest motiv trebuie respins ca inoperant din cauza considerațiilor expuse la punctul 104 de mai sus.

108 Întrucât toate motivele invocate trebuie să fie respinse, este necesar să se respingă cererea de anulare a Deciziei BCE din 22 mai 2013.

3. *Cu privire la scrisoarea BCE din 16 aprilie 2013*

109 După cum s-a menționat la punctul 24 de mai sus, cererea de anulare trebuie să fie interpretată în sensul că vizează numai Decizia BCE din 22 mai 2013.

110 În orice caz, chiar presupunând că reclamantul a solicitat și anularea scrisorii BCE din 16 aprilie 2013, ar trebui să se respingă această cerere, întrucât toate motivele invocate în susținerea cererii de anulare a scrisorii BCE din 22 mai 2013 trebuie să fie respinse și întrucât reclamantul nu a invocat motive distincte în susținerea unei eventuale cereri de anulare a Deciziei BCE din 16 aprilie 2013.

111 Prin urmare, nu trebuie să se statueze asupra obiecției privind inadmisibilitatea invocată de BCE, potrivit căreia o eventuală cerere de anulare a scrisorii BCE din 16 mai 2013 nu ar fi suficient de clară.

112 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

113 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantul a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de BCE, conform concluziilor acesteia.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a noua)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein la plata cheltuielilor de judecată.

Berardis Czúcz Popescu

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 4 iunie 2015.

Semnături